

(Pēc Ulda Plotnieka.)

Agrā pavasarī, kad laukos un tīrumos palo kūstoša sniega ūdens, kad mežā zem biezajiem egļu zariem slēpjas pelēkas sniega kupenas, kad rubeņi un medņi sāk savas dziesmas un zīlītes priecīgi strinkšķina, pirmās klases skolēnam Pēterim pazūd grāmata.

Viņš pat neatceras, kur tā pazudusi. Varbūt mājās? Varbūt skolā? Bija laba grāmata – “Vinnijs Pūks un viņa draugi”.

Kādā dienā Pēteris kopā ar draugiem atgriezās no skolas. Bija jāpamet neliels līkums cauri meža nostūrim, kas saulē paspējis nosusēt sauss. Skolas pagalmā var spēlēt “sunīšus”, bet mežā, kur koku stumbri palīdz vieglāk izbēgt no ķērāja, ir daudz vilinošāk. Skolas somas nomestas kur kurā. Kad zēni paķer somas un pa taciņu steidz uz ciematu, Pēterim nav laika būt uzmanīgam. Grāmata izslīd no vaļējās somas sūnās.

Ziņkārīgā vāvere pirmā parādās taciņas tuvumā. Kas tad tas? Krāsains vāks raugās kuplastē. Vāvere apiet tam apkārt. Grāmata ir laba, bet ko lai dara, ja to neprot izlasīt? Pēkšņi vāvere paķer grāmatu un skrien pie pūces. Tā taču prot lasīt.

- Oho! – saka pūce un augstāk uz knābja pastumj brilles. – Oho! Pūks – tas ir mazs lācēns. Te vēl rakstīts par pelēko, bet reizēm skumīgo ēzelīti, par sivēnu, par lecīgo tīgeri un, protams, arī par mani, par pūci.

Vāvere sēž uz zara blakus pūcei un atkārtoti dzirdēto:

- Sivēns, ēzelītis, tīgeris. Tādu dzīvnieku mums nav.
- Nuja, - novelk pūce.
- Kāpēc grāmatā nav par mūsu mežu? Vai tādu grāmatu nevar uzrakstīt?
- Kāpēc ne? Var gan, - atbild pūce.
- Bet kas to uzrakstīs? – vāvere skumīgi jautā.
- Es! – no lejas atskan smalka balstiņa.
- Tu? – vāvere ir pārsteigta.
- Kāpēc gan ne? Es pie pūces iemācījos lasīt. Un rakstīt es arī protu.
- Ja domā rakstīt, tad vispirms izlasi šo! – vāvere sniedz grāmatu zaķim.

Tā grāmata nonāk zaķa mājās. Līdz vēlai stundai garausis burto un burto. Kaut ko saprot, kaut ko nesaprot. Kad grāmata pāršķirstīta, zaķim uzmācas bailes par savu apņemšanos.

Rakstīt par mežu un tā iemītniekiem? Labi, bet ar ko lai sāk?

1.uzdevums. Atzīmē pareizo apgalvojumu!

1.	Zēns mācījās	3.klasē	1.klasē	5.klasē
2.	Zēnu sauca	Pauls	Pēteris	Jānis
3.	Zēns pazaudēja	rotaļlācīti	grāmatu	somu
4.	Zēna pazaudēto atrada	pūce	vāvere	zaķis
5.	Grāmatas vāks bija	balts	melns	krāsains
6.	Vāvere lasīja	lēni, bet pareizi	veikli	neprata lasīt
7.	Zaķim lasīt mācīja	vāvere	pūce	Pēteri

2.uzdevums. Atrodi, kuri no nosauktajiem dzīvniekiem ir minēti tekstā! Atzīmē tos!

aita	lācēns	sivēns	tīģeris
ēzelītis	cālēns	vāvere	kazlēns
zaķis	lapsa	pūce	trusis

3.uzdevums. Atrodi tekstā 3. rindkopas 2. teikumu! Izskaiti, cik vārdu ir šajā teikumā! Ieraksti skaitli!

Šajā teikumā ir vārdu.

4.uzdevums. Pabeidz rakstīt iesāktos teikumus līdz nākošajai pieturzīmei! Noraksti **pareizi** no dotā teksta! Neaizmirsti teikuma beigās pielikt pieturzīmi!

Viņš pat neatceras, kur...
Skolas somas nomestas ...
Pēkšņi vāvere paķer grāmatu un
Es pie pūces ...
Līdz vēlai stundai garausis ...

5.uzdevums. Izvēlies atbilstošo rakstura pazīmi pasakas galvenajiem varoņiem!

Vāvere bija _____, jo paņēma zēna pazudušo grāmatu.

Pēteris bija _____, jo nometa savu somu, kur pagadās.

Zaķis bija _____, jo vēlējās uzrakstīt grāmatu par mežu.

Pūce bija _____, jo prata lasīt grāmatu.

6. uzdevums. No otrā stabiņa izvēlies atbilstošo sinonīmu, kuru var lietot treknrakstā rakstītā vārda vietā!

Sinonīms ir vārds ar līdzīgu nozīmi!

zīlītes priecīgi strinkšķināja
ir daudz vilinošāk "sunīšus" spēlēt mežā
zēni paķer somas
vāvere skumīgi jautā
rakstīt es arī protu

bēdīgi
ātri paņēm
aizraujošāk
māku
dziedāja

7. uzdevums. Savieno abus stabiņus, lai veidotos sakāmvārdi!

Gudrs kā
Bailīgs kā
Čakla kā
Mēma kā
Skrien kā
Spēcīgs kā

vējš.
lācis.
zaķis.
pūce.
vāvere.
zivs.

